

מ"י 31313/05/14 - מדינת ישראל - משטרת ישראל - לה"ב 433 נגד שוקי לסרי, טולוטו שיר בע"מ

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 31313-05-14 מדינת ישראל נ' לסרי
תיק חיצוני: _4-39201-4518__

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
מבקשת מדינת ישראל - משטרת ישראל - לה"ב 433
ע"י רס"ר ורד פולנסקי ורס"ר עומרי סמבורסקי
נגד שוקי לסרי טולוטו שיר בע"מ
משיבים
ע"י עוה"ד דוד ונטורה

החלטה

1. לפני בית המשפט מונחות 2 בקשות, הראשונה, בקשת המבקשת להאריך את תוקף החזקת המוצגים שנתפסו אצל המשיבים, לפי סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש), התשכ"ט 1969 (להלן: "הפקודה") וכן לפי סעיפים 21-26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס 2000 (להלן: "החוק לאיסור הלבנת הון"). השנייה, בקשת המבקשת להאריך את תוקף תנאי השחרור בעניינו של המשיב 1, שוקי לסרי (להלן: "המשיב").
2. התיק שלפני עניינו חקירה בחשד לעבירות של ניהול וארגון הימורים באינטרנט, עבירות לפי החוק לאיסור הלבנת הון, התש"ס 2000 (להלן: "החוק לאיסור הלבנת הון") ועבירות על פי פקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א 1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה").
3. המשיב, כך לטענת המבקשת, הינו מעורב עיקרי בפרשה.

הבקשה להארכת תוקף החזקת המוצגים

4. המבקשת עותרת להאריך את תוקף החזקת התפוסים וצווי ההקפאה, אשר מפורטים בנספח א'

לבקשתה למשך 180 יום, מאחר שבכוונתה, בין היתר להבטיח אפשרות מימוש חילוטו של הרכוש התפוס, על פי הוראות סעיף 21 א' לחוק לאיסור הלבנת הון ו/או הפקודה.

5. המשיבים מתנגדים לבקשה, המשיב עותר לכך שבית המשפט יורה על השבת התפוסים. לטענתם, עם מעצרו נתפס כל רכושו כך שהוא נותר חסר כל וללא מקור הכנסה. עוד לטענתם, עבר "הזמן הסביר" בו הייתה אמורה המבקשת לסיים את החקירה ולקבל את התמונה המלאה בדבר התפיסה.

הארכת תוקף תנאי הערובה

6. המבקשת עותרת להאריך את תוקף תנאי הערובה למשך 180 יום נוספים, שכן החקירה עודנה בעיצומה.

7. המשיב מתנגד לבקשה, הוא שב ומדגיש כי נותר חסר כל ומבקש לקבל לידיו את כספי הערובה שהפקיד לצורך קיום משפחתו.

8. בדיון שהתקיים לפניו ביום 10.11.14 חזרה המבקשת על בקשתה להארכת תוקף תנאי הערובה, בטענה כי המשיב הינו חשוד מרכזי בפרשה, ישנו חשש ממשי לשיבוש מצידו. באשר לבקשה להארכת תוקף החזקת המוצגים וצווי ההקפאה, המשיבה הודיעה כי מוכנה להשיב את הפריטים אשר סומנו בנספח שהגישה (המדובר בקלסרים המכילים מסמכים שונים).

9. המשיבים חזרו על התנגדותם וטענו כי יש להורות על שחרור התפוסים לאלתר, בחשבון הבנק של המבקש מוקפא סכום של 350,000 ₪ ואין ביכולתו של המשיב להתנהל, וכי אין לו עסקים נוספים.

דיון והכרעה

הארכת תוקף החזקת המוצגים

10. בהחלטות קודמות בבקשות דומות בעניינם של חשודים אחרים בפרשה ערך בית משפט זה סקירה של ההלכות העומדות בפניו בבואו להכריע בסוגיית הארכת תוקף החזקת המוצגים. כמו גם בעניינם של המשיבים שלפניי, בבקשה להחזרת תפוס שהוגשה מטעמם, כבר עתה יצוין כי בקשת חוסר הסמכות הועלתה בבקשה קודמת ונדחתה ולא מצאתי לשוב ולדון בה.

11. יחד עם זאת, מצאתי לחזור על ההלכות אשר פורטו בהחלטות קודמות בקצרה:

- א. המקור הנורמטיבי לתפיסת חפץ והחזקתו בידי המשטרה, מצוי במסגרת הוראות חוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), במסגרת סעיף 32 (א) לפקודה, במסגרת התפיסה כרוכה גם פגיעה בזכות הקניין של הבעלים, המעוגנת בחוק יסוד כבוד האדם וחירותו.
- ב. לעילות המפורטות בפקודת סדר הדין הפלילי, מצטרפות החשדות המיוחסים למשיבים, לכאורה, לפי חוק איסור הלבנת הון, (ע"פ 8551/11 **יצחק כהן נ' מדינת ישראל**, תק-על 2012 (3) 5964 וכן ע"פ 2333/07 **שלמה תענך נגד מדינת ישראל**, תק - על 2010 (3) 343).
- ג. סעיף 21 לחוק לאיסור הלבנת הון, מאפשר, במקרה בו הפעולות המיוחסות למבקש מגבשות, לכאורה, את יסודות העבירה לפי החוק לאיסור הלבנת הון, לחלט רכוש בשווי רכוש שנעברה בו עבירה (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' יוסף סיטבון**, ניתן ביום 31.10.07 (להלן: "**סיטבון**"), ע"פ 2010/12 **מדינת ישראל נ' מיכאלי**, תק- על 2012 (1) 6054).
- ד. לבית המשפט הסמכות לצוות על חילוט רכושו של אדם, בשווי פירות העבירה, אף אם אין בידיו או בידי המאשימה/ היחידה החוקרת, להראות קשר ישיר, שלפיו רכוש זה מקורו במישרין מכספי עבירה.
- ה. בנסיבות מסוימות, תפיסתו של חפץ, נועדה לקיום תכליות חשובות וראויות מבחינה חברתית ומשפטית. המחוקק קבע מנגנונים מספר שתכליתם להבטיח ככל שניתן את ההגנה על זכות הבעלים ולמנוע פגיעה שרירותית בה שלא לצורך. כן נקבעה מגבלת זמן שבו מותרת שלילתו של החפץ מידי בעליו והחזקתו בידי המשטרה. במקרים מסוימים נדרשת התערבות שיפוטית על ידי צו המתיר את המשך החזקת התפוס.
- ו. על בית המשפט לבחון האם המשך החזקת התפוס בידי המשטרה משרת תכלית המשתלבת עם מקור הסמכות לתפיסה, אם נענה על שאלה זו בחיוב, עלינו לבדוק האם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו באופן מידתי את תכלית התפיסה מחד ומימוש זכות הקניין של המשיבים מנגד.
12. בעניינו, אין בפניי בית המשפט סד זמנים ברור ויכול שיעבור פרק זמן נכבד עד שמאן דהוא, יגבש את החלטותיו, יערך שימוע, יוגש כתב אישום, אם יוגש, תתקבל החלטה חילוט סופית, זהו פרק זמן ארוך, שבמסגרתו עומדים החשוד, המשיב שלפניי, הנהנה מחזקת החפות.
13. לאחר עיון בחומר החקירה שהועבר לעיוני מצאתי כי בידי המבקשת מצוי בסיס ראייתי המלמד על

החשדות המיוחסים למשיב והתמונה המצטיירת היא כי אין המדובר בעבירות שנעברו באופן שולי, לכל הפחות בעניינו של המשיב, וגובה סכום העבירה המיוחס לו, שהינו החשוד העיקרי, גבוה בהרבה מהסכומים שנתפסו.

14. כפי שקבעתי בעניינם של שי ונועה סיבוני בהחלטתי שניתנה אך ביום 17.11.14, המדובר בחקירה מסועפת ובעבירות כלכליות בהיקף המתואר בדוח הסודי, עובדה המסבירה את הזמן הממושך למדי בו נתקבל החלטה באשר להגשת כתב אישום בתיק. מהדוחות הסודיים והמסמכים שהוגשו לתיק זה עולה באופן ברור חלקו הממשי של המשיב.

בעניין זה אני מפנה לדוח הסודי שסומן במ/1 מיום 20.7.14 עמ' 2 סעיף 4, דוח פעולה מיום 15.7.14 סעיפים: 1, 7, 8, דוח סיכום ראיות - במ/2 - עמ' 2 סעיף 2, עמ' 3 סעיף 1 - רישא, והסיפא של החלק השני, עמ' 4 - אמצע העמוד, עמ' 5, עמ' 6-8.

הודעת המשיב מיום 18.5.14 - עמ' 3 שורות 47-53, 68, עמ' 5 שורות 114-117, 124-126, עמ' 6 שורות 145-148.

15. במכלול האיזונים הרלוונטיים בין זכות הקניין של המשיבים, לבין מניעת האפשרות להעלים רכוש אותו ניתן לחלט בעתיד, נוטה הכף בעניינו, בבירור לטובת המדינה. ואולם, למרות האמור, בשים לב לעובדה כי חלפו 180 יום מיום התפיסה ונוכח הצורך להמעיט עד כמה שניתן בפגיעה בזכויות הקניין של המשיבים, אני מורה כדלקמן:

באשר לבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים מצאתי להורות כדלקמן:

א. בהחלטתי הקודמת בבקשה לשחרור כלי הרכב, הוריתי על שחרור כלי הרכב יהיה ללא הפקדה כספית אלא בכפוף להטלת עיקול על כל רכב והוצאת פוליסת ביטוח מקיף לידי המבקשת. בית המשפט המחוזי הוסיף הפקדת סכום של 45,000 ₪ לצורך שחרורם.

המבקש הצהיר באמצעות ב"כ כי אין לו כסף לביצוע ההפקדה, ואני סבור כי משך הזמן שחלף מעת התפיסה העובדה כי מדובר בכלי רכב שחלף הזמן מוריד מערכו, מאפשר לצמצם את סכום ההפקדה לסך של 20,000 ₪.

אשר על כן, בכפוף להטלת עיקול על כל רכב והוצאת פוליסת ביטוח מקיף לידי המבקשת וכן הפקדת סך של 20,000 ₪ ישוחררו כלי הרכב הבאים:

1. רכב מסוג ניסן מודל 2011 מ.ר. 72-391-89.

2. רכב מסוג יונדאי מודל 2008, מ.ר. 344-55-66

כמו כן, נאסר על המשיב לבצע כל דיספוזיציה בכלי הרכב.

- ב. מתוך הסכום של 350,000 ש"ח אשר הוקפאו, תשחרר המבקשת לידי המשיב סך של 50,000 ש"ח.
- ג. אני מאריך את תוקף החזקת המוצגים וצווי ההקפאה הנוספים למשך 180 יום נוספים.
- ד. הקלסרים והמסמכים אשר המבקשת הצהירה כי אינה זקוקה להם עוד יושבו לידי המשיבים.

הארכת תוקף תנאי הערובה

16. המבקשת עותרת להאריך את תוקף תנאי הערובה למשך 180 יום נוספים, המשיב מתנגד.

17. סעיף 58 לחסד"פ קובע:

58. (א) הערובה ותנאי השחרור בערובה יתבטלו אם לא יוגש כתב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, בתוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאיה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור תובע.

(ב) בית המשפט רשאי להורות על הארכה נוספת של הערובה ותנאיה לתקופה שלא תעלה על 90 ימים, אם הוגשה בקשה לכך באישור היועץ המשפטי לממשלה.

סעיף 65 לחסד"פ הקובע:

65. כל עוד לא הוגש כתב אישום, רשאי שוטר שאינו תובע כאמור בסעיף 12(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי, לנהל הליכים לפי סימן ג' או לפי סימן זה, למעט הליכים לפי סעיפים 52 ו-53.

18. סעיף 58 (א) לחסד"פ קובע כי מקום בו בסופה של חקירה לא הוגש כתב אישום כנגד חשוד, הערובה ותנאי השחרור בערובה יפקעו תוך 180 יום מהיום בו הוטלו. בית המשפט רשאי להאריך את הערובה ותנאי השחרור בערובה לתקופה אחת נוספת של עד 180 יום ולאחריה, בכפוף לאישור היועץ המשפטי לממשלה, ב - 90 יום נוספים.

אנו מצויים במסוכה השנייה, פגו להם 180 הימים והמבקשת עותרת להאריך את תנאי הערובה ב - 180 יום נוספים.

19. בבש"פ 952/00 מדינת ישראל נ' חוטר - ישי, פ"ד נד (1) 638, 641 (2000) נקבע:

"מובן כי אף הטלת תנאים מגבילים פוגעת בחירותו של אדם, ועל-כן נדרשת להיות על פי חוק. ברם, על פי הגיונם של דברים, ועל פי תכליותיהם של חוק היסוד וחוק המעצרים, כלולה הסכמות להטיל ערובה, שפגיעתה פחותה מן המעצר, בסמכות המעצר".

20. בבש"פ 5955/99 מדינת ישראל נ' שוורץ פ"ד נג (4) 666, 671 (1999) נקבע:

"... אכן, ביחס למשחרר בערובה שיש עילה למעצרו רשאי בית המשפט לכלול, במסגרת תנאי השחרור בערובה הנראים לו נחוצים להשגת מטרת המעצר בדרך חלופית, גם צו איסור יציאה מן הארץ. במתן צו כזה אין בית המשפט מפר את הוראתו של סעיף 48 (ב), באשר הכוח להטיל את האיסור מוקנה לו כחלק מסמכות המעצר (ביחס לחשוד על פי סעיפים 12 ו- 13 לחוק המעצרים, וביחס לנאשם על פי סעיף 21 לחוק המעצרים)".

21. בעניינו, הפרשייה בה מעורב המשיב, הינה כאמור, פרשייה רחבת היקף, על פי חומרי החקירה, מדובר בחקירה סבוכה ומורכבת, הן מבחינת היקף הממצאים והן מבחינת נושאי החקירה ומספרם הרב של המעורבים בה. טווח הזמן של 180 יום הוא קצר למיציאת תכלית הערובה ותנאי השחרור.

22. כפי שנקבע לעיל, חומר החקירה שנאסף כנגד המשיב מבסס יותר מאשר "חשד סביר" לקיומן של העבירות המיוחסות לו, לעניין זה ראו הפנייה אף בדוחות הסודיים.

כמו כן, עובדת היותו של המשיב, חשוד עיקרי בפרשה, מעידה על המסוכנות הנשקפת מן המשיב ועל הצורך להאריך את תוקף תנאי הערובה.

23. תכלית הערובה ותנאי השחרור מקבלים משנה תוקף ככל שמדובר בעבירות חמורות יותר המיוחסות לחשוד וככל שמדובר בעבירות חמורות יותר, כך קם הצורך להבטיח את תנאי הערובה.

24. אשר על כן, אני מוצא להאריך את תוקף תנאי הערובה למשך 180 יום נוספים, ואולם מצאתי להפחית את סכום שהופקד (₪ 15,000) לסך של 10,000 ₪.

לפיכך הסך של 5,000 ₪ יושב לידי המשיב.

25. ניתן בזאת צו עיכוב ביצוע החלטתי למשך 14 ימים מהיום על מנת לאפשר לצדדים להגיש ערר על החלטתי זו.

26. החומר הסודי שהוגש לבית המשפט, מוחזק בכספת בית המשפט ויימסר לנציג היחידה החוקרת.

27. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ג' כסלו תשע"ה, 25 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.